

- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci těžce technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado**

(Věc C-108/18)

(2018/C 161/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽²⁾, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?

- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica v. Administració General del Estado**

(Věc C-109/18)

(2018/C 161/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Žalovaná: Administració General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000 ⁽¹⁾, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládán v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 ⁽²⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, slučitelná taková daň, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že nevztahování poplatku za užívání vody na vodní elektrárny činné v povodích spadajících do jediného autonomního společenství a na ostatní spotřební využívání vody, neboť poplatek podléhá jen využívání vody pro výrobu elektrické energie, představuje zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).